

Maria CHIRTOACĂ

Date personale

Maria Chirtoacă s-a născut la 20 martie 1955 în Câmpulung Muscel. A absolvit Facultatea de Limbi Străine a Universității București în 1978. Este membră a Uniunii Scriitorilor din România, a Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, a Uniunii Epigramaștilor din România etc.

Activitate literară și jurnalistică

În perioada studenției a fost redactor la revista *Universitatea comunistă* și colaborator al revistei *Viața studentescă*. Paralel cu activitatea didactică în orașul natal, a fost redactor la Carte de la Curtea Veche, apoi la revistele *Satyrul*, *Satyra* și *Acidava*. Are publicații în țară (*Argeșul*, *Viața studentescă*, *Flacăra*, *România literară*, *Epigrama*, *Acus*, *Booklook*, *Agora*, *Plumb*, *Scârț! Pro Saedna*, *Amurg sentimental*, *Ritmuri brașovene*, *Epigrama*, *Curtea de la Argeș*)etc. și în străinătate (*Israel*, *Canada*, *Ucraina*, *Germania*, *Republica Moldova*).

Prezență în antologii

Doamne ale scrisului românesc la început de secol XXI (2016), Iarna scriitorilor (2015), Poemele limbii române (2014), Dor românesc (2016), Antologia scriitorilor români contemporani din întreaga lume (2017, ediție bilingvă), Limba noastră cea română (2015, 2016, 2017), Antologia „Talantul scriitorului român de pretutindeni” (2019), Tribuna scriitorilor fără prejudecăți (2016).

Prezență în dicționare și enciclopedii

Dicționarul scriitorilor români de azi (Iași, 2011), Dicționarul subiectiv de literatură-Argeș (2012), Enciclopedia Personalităților din România (Hubners Who is Who – 2013), Un dicționar al scriitorilor români contemporani (2016), Dicționar biobibliografic (2010).

Premii literare

Trofeul Trivale (1981), Premiul I Cântarea României (1981, 1982), Premiul I Mihai Beniuc-București, Premiul I pentru carte umoristică, Vișeu de Sus (2019), Premiul I pentru carte la Festivalul de Literatură și Umor Strehaia, „Polifonii pe o carte de vizită” (2021), Premiul al III-lea la Festivalul „Alb-Umor”, Alba-Iulia (2021), Premiul I la Festivalul „Nedeia voineștenilor”, Covasna (2022), distincția „UNESCO” pentru promovarea valorilor culturale fără frontiere la Chișinău (2013) și distincții pentru contribuția la dezvoltarea culturii românești din nordul Bucovinei (2018, 2019) la Cernăuți. Deține premiul Uniunii Epigrafiștilor din România (2017), Testimoniul de Noblețe al Bibliotecii Naționale a Moldovei (2013) etc.

Cărți publicate

A publicat șaptezeci și cinci de cărți (poezie, proză, jurnalism etc): Țări și impresii (Editura Gimax, Câmpulung, 2015), O dragoste fără hotare (Editura Gimax, Câmpulung, 2015), Carusel de poezii cu-nțâmplări de zi cu zi (Editura Carminis, Pitești, 2009), 101 Poeme (Editura Biodova, București, Chișinău, 2012), Câmpulungul romanțat (Editura Gimax, 2014), Mărgăritarele iubirii (Editura Gimax, 2018), Sub vraja curentelor literare (Editura Amurg Sentimental, București, 2016), Pe lira timpului (Editura Gimax, 2017), Polifonii pe o carte de vizită (Editura Neuma, Cluj, 2020), Metehnele epigramei (Editura Larisa, Câmpulung, 2020), Lecții de la necuvântătoare (Editura Coresi, București, 2021) Haz de necaz (Editura Larisa, 2020), Povestioare de viață (Editura Larisa, 2021), Liber la bârfe (Editura Gimax, Câmpulung, 2021), Amintiri din media, Fabule cu două fețe (Editura Larisa, 2022), Poezia lirică în Muscel (coautor, Editura Larisa, 2022), Sub soarele Oceaniei (Editura Pamfilius, Iași, 2025)), Pe cărările Indochinei (Editura Pamfilius, Iași, 2026), Câmpulungul nins de poezie și culoare (Editura Larisa, 2023) etc.

Recunoașteri

Este Fiică a Argeșului și Muscelului, Cetățean de Onoare al Municipiului Câmpulung și al Comunei Stâlpeni.

Referințe critice

Are referințe de la: criticul și istoricul literar Valeriu Râpeniu, prof. dr. Mihai Diaconescu, scriitorii Horia Gârbea, Paula Romanescu, Pasionaria Stoicescu, George Zarafu, George Corbu, Dan Rotaru, Dorel Vidrașcu, Mihai Golescu, Cristina Onofre, Sergiu S. Nicolaescu, Ligia Grosu etc.

Extrase din operă

SUB VRAJA LUNII

În căruța cu paiate
Stau cuvinte dragi sub lună,
Trop cu trop se iau în brațe,
Ritm cu ritm voios răună,

Caii-aleargă pe hârtie
Liberi, fără frâu și grijă,
Vântul paște și adie
Ca năluca, sub o tijă.

Noaptea încă este caldă,
Lin ca râu-mi curge gândul
Și pe valul lui se scaldă
Versuri, versuri pe de-a rândul.

Nu curmați această vrajă,
Clipa mea de reverie,
Când un înger stă de strajă
Și-un poem, visând, se scrie!

RUGĂCIUNE

Iubește, Doamne, pomii Tăi în floare,
Iubește, Doamne, ramurile-nfrânte,
Iubește, Doamne, pasărea ce moare
Jertfindu-se, pe Tine să te cânte!

Iubește, Doamne, omul, o splendoare
Și larva ce în matca ei se zbate,
Iubește, Doamne, pânzele pe mare
De brațul Tău puternic ancorate!

Iubește, Doamne, lumea Ta întreagă
Și apără-ne veșnic de păcate
Și-n numele iubirii ce ne leagă,
Iubește, Doamne, tot și iartă toate!...

TIMP

Refac din cioburi satul meu în vânt,
Pun cap la cap din ce i-a mai rămas:
Un con de brad, un petec de pământ
Și cerul prins de limba unui ceas.

Mai e ceva ce seamănă a vis,
Ceva între tăcere și cuvânt,

Un strop de fericire interzis
Sub trupul unei pietre de mormânt...

VIOARA

Din această dulce limbă
Domnul a făcut vioară
Și cu ea prin munți se plimbă,
Și cu ea pe ape zboară.

Și, când frunza o atinge,
Vântu-nfiorat suspină,
Și pe val când umblă, ninge
Cu petale de lumină

Si cum trece El, nălucă,
Lasă-n urma-I să răsară
Ca un dor ce ne usucă
Floarea dragostei de țară.

Noaptea, de-o găsești sub lună,
Ziua, de-o-ntâlnești sub soare,
Ca vioara-n cale-ți sună
Risipind mărgăritare...

MERITĂ

Pentru pâinea ce se coace-n vatră,
Pentru lacul încărcat de nuferi,
Pentru colțul ierbii de sub piatră
Merită, din când în când, să suferi.

Pentru graiu-n care-ți cânti durerea,
Pentru luna ce pe val se zbate,
Pentru moartea, pentru învierea
Fiecărui vis de libertate,

Pentru tot ce ne-au lăsat părinții,
Pentru dulcea prispă de acasă
Unde vin la ceas de taină sfinții
Și ne fac trăirea mai frumoasă,

Pentru oaza noastră de iubire,
Pentru munții ce răsar din ceață,
Pentru dorul ce ne stă în fire,

Merită să fii român o viață...

CONDORII

La ceas de taină stau condorii
Spunând povești de viață lungă,
Servesc un stârv comun la masă,
Convinși că n-o să le ajungă.

Așa sunt și aleșii lumii,
Ciuntind din fiecare țară,
Dar nu au cioc să strângă fleacuri,
Ci colți rânjiți și bot de fiară.

Ei sorb doar sânge în pocale,
Dezbină, dornici să-i conducă
Pe câți naivi le stau în cale
Și-acest pământ, deja pe ducă.

Lor nu le pasă nici de ceruri,
Și-acolo-și fac, avizi, parcele
Să-și mute pofta cea de lideri
Deasupra lumii-noastre-n, stele.

Profil literar realizat de **Christine Bernadette ROUSSEAU**

Membră a Uniunii Scriitorilor din România, a Uniunii Ziaristilor din România și a
Societății Scriitorilor și Artiștilor Franței